

Publicerad 2009-01-15 00:25 av drömvävaren

till dig

till en ängel jag känner

Till en ängel jag känner.

Du kom in i mitt liv
fem år efter mig själv.

Jag hörde dig komma,
du knackade på vårt fönster lite vingligt
lite ostadigt.

Men med ett leende,
som mänskligheten sällan sett.

Det lyste i dina ögon,
och jag vet nu att du föddes
för min skull.

Hela ditt liv har du varit där, för att skydda
och mig lära.

Du skyddar mig från andra, men mest från mig själv.

Du lär mig om livet, att alla människor inte är goda,
som jag i min vandring har trott.

Vi har vuxit och blivit stora.
Jag som den stora, du som den lilla.
Men du har blivit mitt stöd i livet du vet,
vad jag inte vet.

Många gånger har jag gjort dig illa,
men icke av vilja.

Och som en mor har du alltid tagit emot mig,
när jag kommit tillbaka från mina resor,
då är jag den lilla och du den stora.

Fast det borde varit tvärtom.

Tack du min kära ängel

Tack för att du föddes

Tack för att står ut med mig

Mina resor är inte över

Men de blir på ett annat sätt, med min räddande ängels ord ringande i öronen.

Tack yster.

Från dyster

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren drömvävaren med Poeter.se id #23471 innehar upphovsrätten